

Tre strategier för ett bättre arbete

DAT255 - Assignment D1

September 1, 2017

Chalmers tekniska högskola

1 Dagliga möten

I lego-övningen var vi ivriga att komma igång och gruppen började arbeta utan att kommunicera om hur vi skulle gå tillväga innan. Detta medförde bland annat att det var svårt att hålla koll på vad gruppmedlemmarna gjorde och därför jobbade vi på olika spår. Det gjorde det svårt att samarbeta och fördela resurserna jämnt i gruppen. Eftersom vi inte hade pratat ihop oss innan så missade vi att ta hänsyn till vissa grundläggande krav. Vi insåg att det även lätt hade kunnat bli krock inom gruppen där flera råkat ta på sig samma uppgifter, också på grund av kommunikationsmissar.

För att förebygga dessa problem kommer en av våra strategier vara att vi ser till att ha ett dagligt scrum-möte. Det medför att vi kan jobba i små, korta steg och att hela gruppen är på väg åt samma håll eftersom vi stämmer av var vi är dagligen och därför hinner det inte bli allt för stora missförstånd inom gruppen. Eftersom man dagligen stämmer av hur det går för alla så medför det även att det blir lättare för gruppmedlemmarna att be om hjälp och hjälpa andra.

Vårt mål är att alla gruppmedlemmar är med på alla möten. Kan man inte vara med så får man istället uppdatera gruppen skriftligt inför det dagliga mötet, detta är dock inte optimalt eftersom man inte får höra vad resten av gruppen har att säga och missar diskussioner. Därför så kommer det KPI:t vi strävar efter att vara 120 vilket är max KPI för en vecka, alltså att alla gruppmedlemmar är närvarande på alla möten under veckan. Varje person som är närvarande på ett möte ger två poäng. Kan man däremot inte närvara men uppdaterar gruppen skriftligt så ger det ett poäng.

2 Gör rätt och bra från början

När vi startade Lego-övningen läste vi instruktionerna för våra byggen och började bygga direkt. Vi tog ingen hänsyn till hur vi byggde legot utan fokuserade bara på att bygga så mycket vi kunde så snabbt som möjligt. Vi tog inte hänsyn till produktägarens krav vilket gjorde att inget av våra legobyggen blev godkända i första omgången. Resultatet blev att mer tid behövde läggas på varje bygge jämfört om vi hade gjort det bra från början.

För att förebygga detta problem är vår strategi att fokusera på att göra rätt från början och låta det ta lite mer tid än att gör något halvdant bara för att få det klart i tid. På så sätt sparar vi både tid och får en bättre översikt över vart vi ligger i projektet, eftersom det är svårt att räkna in tid för refaktorerings. Självklart kommer det krävas refaktorerings på projektet men att minska mängden refaktorerings så mycket som möjligt.

Vårt mål är att lägga ner mycket tid tidigt i projektet för att minska arbetet med att refaktorer koden i slutet. KPI blir således att vi kategoriserar den typ av arbete vi gör, framförallt då refaktorerings och skapande av ny funktionalitet. Vi tänker att ett optimalt resultat är 0, då allt över det innebär refaktorerings. Då vi vet att det kommer behöva läggas tid på refaktorerings bör riktmärket sättas högre än så för att skapa ett KPI som faktiskt är rimligt att använda.

3 Fördela arbetet jämnt

Under Lego-övningen så fanns det väldigt lite tid och vi ville spendera den stora delen av tiden med att bygga upp de olika föremålen produktägaren förväntade sig av oss. Detta gjorde att vi spendera ganska lite tid på att diskutera hur lång tid och hur krävande ett speciellt föremål var, vilket ledde till att vi var fyra av sex personer på en uppgift och hade 11 minuter på oss att slutföra den när det egentligen bara behövdes en person. Vi visste inte riktigt hur mycket som krävdes mer än att det lät väldigt jobbigt och att det krävdes alla personer för att hinna klart, hade vi spenderat två extra minuter på att diskutera vad som egentligen skulle byggas hade vi kunnat lägga resurser på andra saker och ökat vår effektivitet.

För att ta lärdom att detta så vill vi försöka dela upp arbetet jämnt mellan alla gruppmedlemmar så att ingen blir överansträngd och att ingen heller inte har något att göra. Vi kommer diskutera hur stor varje uppgift så vi kan fördela ut uppgifter så att alla gruppmedlemmar behöver lägga ner ungefär lika mycket tid och energi för att klara av sina uppgifter. En perfekt uppdelning är att alla precis klarar sina uppgifter på den tid vi bestämt att vi

bör lägga ner och för att klara detta behöver vi behövt uppskatta en uppgifts svårighetsgrad väldigt bra.

Eftersom målet är att alla skall ha lika stor arbetsbörda så är målet att ha ett KPI på 100, vilket vi ser som 100% perfekt. För att simplificera så har vi valt att dela in den stora gruppen i tre mindre grupper som vi tror det kommer passa bra att arbeta i och det är dem vi räknar ut KPI:t på. KPI:t kommer variera med formeln:

$$100 - (|(G1 - A1) * X1 - (G3 - A3) * X3|) = KPI$$

Då

$$(G1 - A1) \leq (G2 - A2) \leq (G3 - A3)$$

Där G1,G2,G3 är hur stor kapacitet de olika grupperna klarar av att prestera. A1,A2,A3 är hur stor arbetsbelastning gruppen har tagit på sig. X1,X2,X3 är gruppens index jämfört med optimala siffran 100.

$$X1 = 100/G1$$

Exempel: Grupp α klarar av att prestera 50 poäng. Grupp β klarar av att prestera 100 poäng. Både grupp α och β genomförde poäng värt 75 poäng. Då blir det

$$100 - (|(50 - 75) * 2 - (100 - 75) * 1|) = 100 - 75 = 25.$$

KPI:t 25 är ganska dåligt och välförtjänt ifall en grupp arbetar 50% mer än den borde och en grupp bara lägger ner 75% av vad den borde även om de i praktiken fick lika mycket avklarat så var arbetsbördan olika.

Att det varierar mycket kan bero på tre olika saker. Vi har uppskattat uppgifterna felaktigt och måste då lägga ner mer energi på att diskutera hur mycket tid en uppgift kräver. Det kan också vara så att gruppmedlemmar inte lagt ner den tiden det krävs för att klara av uppgiften och då måste det bli förbättringar. Eller så har gruppmedlemmar lagt ner för mycket tid och då måste vi som storgrupp se till att får för hög belastning utan att vi hjälps åt att alla ska må bra och inte ha för mycket att göra.